

Žiželice.

První zprávy z r. 1318 uvádějí vladce Benesé ze Žiželic.

Tato rodina musela tu již být dleho před Tím. Později je známo několik sousedů, kteří osadili část vesnice. Tak byly již ve 14. stol. dvory i Žiželických patřící žateckým měšťanům, kteří různé poplatky odráželi k dobročinným účelům. Tak v r. 1385-1390 byla rozšířena nemocnice a pražském předměstí vžáci, na kterou přišel žatecký měšťan Oslín Peltier coby výnosem ze Žiželic (S.U.B. c. 202. Seifert 220) V tomto čase činil nároky na poplatky žatecký měšťan Heinrich Schadernichl, jeho švagr Olik Rus a celá městská rada ze Selonic a Žiželic, kteří po smrti Kateřiny, vdovy po pražském měšťanu Pannicidorovi, připadly králi. (S.U.B. c. 203.) R. 1398 odkázal Heinrich Drachtašek své otcovi Kateřině 16 kop 20 groni v Žiželicích, 1 kopu na domě Galla, který dříve patřil Duchom a Perce a 1 kopu na domě Petra Nadula. (S.U.B. c. 249.)

V r. 1400 následovala Kateřina, vdova po Oslínovi Peltierovi, a její dcera Klára dobročesnou příkladu svého manžela a otce v téže věvoráni pro žateckou nemocnici poplatky (ze Žiželic 10 kop groni) zvěstovala, kteří měly patřit kaplani nemocičnímu. (S.U.B. c. 259 a 260.) (Seifert 221). R. 1453 zemřel Jan ze Žatce, čímž byly poplatky, které měly ze Žiželic připadnout králi, propisány Jannu Faltoni z Kamenice Hory. Když Jan z Kamenice Hory r. 1465 zemřel, připadlo jeho jmění ze Žiželic králi, vlastně 5 kop 18 groni králi, který tyto poplatky propisoval Jannu Pytlíkovi ze Žvoleňova a Václavu ze Sopotisk.

Jistě v r. 1556 je známo vlastnické statky v Žiželicích.

Matej Kolšký žatecký měšťan osadil 4 poplatní selské dvory v Žiželicích, vlastně dvory Jana Pleskače, Martina Grahoushického, Jana Koubovického a Bohuslava Stroupečkého. Odvadil Matej Kolšký zanecrat tu 2 nezletilé syny Hieronymuse a Jana, uplatňovali nároky na tuto dědičnou žatecký měšťanu řečenému Jan Čechovský, a Pavel Kolšký z Kolovré. Tyto vlastnické spor byl ukončen, nemí známo.

Na počátku 16. století byl jeden díl Žiželic (hořetický) v majetku páni Winterů. Nechal tu Appel z Vitzthumu byl pro falešný peněz zbaňen majetku a ten v r. 1531 zkonfiskován ve prospěch královské komony. V r. 1545 při zakládání nových zemských desek odmítl král Ferdinand I. nároky páni Winterů na majetek pro dluh mabeti Šlikovi. Tak přešlo toto panství na jačyma Horu z Ocelovic, který v roce 1615 prodal svého bratra Žampachovi lnu v Žiželicích, vesnice s jedním průstředním dvorem, pak 2 selské dvory a 8 lány polí, pustý mlýn s chmelnicemi, lukami a 3 poplatníky za 8500 kop. gr. mís. (Zem. des. 192 c. 8.) Počevadl tento páv byl těž súčasně při vzpourě českých stavů, bylo jeho jméno Hořetice, Žiželice, Bilence zkonfiskováno a prodáno Františku Ulary de Riva na vahadlence 39418 kop. mís. (Zem. des. 153. c. 18.) Od té doby zůstal tento díl obce Žiželice do zrušení vrchnostenských vrádu patřit Žiželicím. De Somma (S. 219) patřilo v r. 1846 k hořetickému dílu 23 domy, včetně a lnu žateckého "Gardenhaus".

A polovici 16. století byl jeden díl Žiželic (žatecký náročně velichovský) v majetku Jaroslava z Vršovic. Se souhlasem krále Ferdinanda prodal tento díl se všemi lukami a chmelnicemi atd. v r. 1555 za 79 kop. mís. obci Žateci na primátora Jana Peřiny. Tentoto majetku přešel na pozdějšího primátora Malmířeana Hostalku z Javovic, který byl 21. června 1621 povolen na Staroměstském náměstí v Praze. Jméno jeho v Žiželicích uvedené na 1725 kop. mís. bylo královou v r. 1623 prodáno městským měšťanům Jamu Mücku z Mückenthalu a jeho ženě Schönnu ze Schönecku a spojeno s panstvím ve Velichově (Rílek 171).

Nejstarší rodina ze Žiželic je rodina Kuncová, která vlastnila dům č. 6 s kovárnou již od r. 1665. Úmrtí posledního je dodnes zaznamenáno české jméno „na pisáři“.